

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. marca 2008 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kanderu a sudcov JUDr. Pavla Tomana a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci proti obvinenému **M. J.**, pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31. júla 2006, sp. zn. 6 To 140/2005, rozhodol

t a k t o :

Uznesením Krajského súdu v Košiciach z 31. júla 2006, sp. zn. 6To 140/2005

b o l p o r u š e n ý z á k o n

z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v ustanoveniach § 220 ods. 1, § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 v prospech obvineného M. J..

Toto uznesenie **s a z r u š u j e .**

Z r u š u j e s a aj rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves z 24. júna 2005, sp. zn. 5 T 264/2002, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresnému súdu Spišská Nová Ves **sa prikazuje**, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresnému súdu Spišská Nová Ves z 24. júna 2005, sp. zn. 5 T 264/02 bol obvinený M. J. uznaný za vinného z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a trestného činu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate a úradnej uzávery podľa § 176 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na tom skutkovom základe, že

1/ v období od 15. decembra 2000 do 20. júna 2001 v G. na O. D. I. G., prihlásil do evidencie 5 nákladných valníkových návesov zn. ASKO s vedomím, že v technických preukazoch č. X., X., X., X., X. sú sfalšované údaje o výrobných číslach podvozku, výrobných číslach a roku výroby vozidla a výrobcu podvozku, ktoré prezentoval pri prihlásení návesov ako pravé, čo dokladoval aj fiktívnymi faktúrami o firmy A., a.s., K., na základe čoho dosiahol neoprávnené zaevidovanie návesov a pridelenie evidenčných čísel,

2/ v období od 28. decembra 2000 do 18. októbra 2001 na neznámom mieste previedol na inú osobu valníkový náves zn. ASKO, ev. č. X., výrobné číslo X. bez súhlasu a vedomia jeho majiteľa B.. L. B. B. od ktorého ho mal v zmysle leasingovej zmluvy uzatvorenej dňa 28. decembra 2000 v prenájme, čím pre B.. L. B. B. spôsobil škodu vo výške 972 547 Sk.

Podľa § 37 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, súd upustil od uloženia úhrnného trestu, pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 3 T 31/02 z 2. novembra 2004 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To 162/04 z 11. apríla 2005, pre trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 3 Tr. zák. za použitia § 40 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 2 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, považoval za dostatočný.

V rámci adhézneho konania súd podľa § 229 ods. 1, ods. 3 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 poškodené strany B.. L. B. B. a C.-L. S., a.s. B. s nárokmi na náhradu škody odkázal na konanie o veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obvinený i okresný prokurátor.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací svojim uznesením zo 31. júla 2006, sp. zn. 6 To 140/2005, podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, odvolania obžalovaného M. J. a okresného prokurátora zamietol.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia sa plne stotožnil s rozsudkom okresného súdu v otázke vypustenia dvoch dielčích skutkov pokračovacieho trestného činu v bodoch 2/a 3/ obžaloby, s odôvodnením, že zmena zákonných znakov pri odlišnom právnom posúdení skutkov oproti obžalobe, ako trestného činu podvodu v sebe obsahujú takú zmenu skutkového deja, že sa mení aj samotná podstata skutkov.

Proti už citovanému uzneseniu Krajského súdu v Košiciach podal Generálny prokurátor Slovenskej republiky ako oprávnená osoba podľa § 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por. dovolanie, pričom tento mimoriadny opravný prostriedok oprel o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Generálny prokurátor namietal správnosť záverov vyjadrených v napadnutom uznesení, keď krajský súd podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, rozsudok okresného súdu potvrdil tým, že odvolania obvineného i okresného prokurátora zamietol, pretože krajský súd takto porušil zákon v prospech obvineného.

V odôvodnení dovolania uviedol, že nesúhlasí s názorom krajského súdu, že zmena zákonných znakov pri odchylnom právnom posúdení skutkov v bodoch 2/ a 3/ oproti obžalobe (ako trestného činu podvodu), ku ktorej zmene došlo v konaní pred okresným súdom, nesie so sebou takú zásadnú zmenu skutkového deja, že sa mení aj podstata skutkov.

Generálny prokurátor sa nestotožnil so závermi okresného i krajského súdu o zmene podstaty skutkov a ich právneho záveru o nezachovaní totožnosti skutku, pretože vypustením skutkov bol vyvolaný stav beztretnosti trestného činu. Preto navrhol, aby dovolací súd vyslovil podľa § 386 ods. 1 Tr. por. porušenie zákona v prospech obvineného M. J., zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach a aj rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves a prikázal tomuto okresnému súdu, aby vec znovu prorokoval a rozhodol.

V písomnom vyjadrení obvinený M. J. k dovolaniu uviedol, že s názorom generálneho prokurátora založenom na tvrdení, že zmenou skutkového deja ostala podstata skutku zachovaná, nesúhlasí. Vyjadril názor, že nie je možné tvrdiť, že uznesenie krajského súdu je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pretože toto rozhodnutie takéto vady nemá.

S poukazom na uvedené obvinený navrhol, aby dovolací súd dovolanie generálneho prokurátora podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Právny zástupca poškodenej spoločnosti C. L. S., a.s., B. v písomne podanom vyjadrení k dovolaniu generálneho prokurátora uviedol, že s právnym názorom dovolateľa sa v plnom rozsahu stotožnil, pretože rozhodnutím súdu bol porušený zákon v prospech obvineného. Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Košiciach bol porušený zákon a v nadväznosti na to navrhol, aby toto rozhodnutie ako aj rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zrušil a prikázal tomuto súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prorokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) po zistení, že niet žiadneho zákonného dôvodu pre odmietnutie dovolania generálneho prokurátora, preskúmal na verejnom zasadnutí (§ 384 ods. 1 Tr. por.) zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému dovolateľ podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo so zameraním sa na dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. uvedené v podanom dovolaní (ktorými je podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd viazaný) a zistil, že dovolací dôvod uplatnený generálnym prokurátorom je opodstatnený.

Záverov okresného súdu uvedené v rozsudku, sp. zn. 5 T 264/2002 z 24. júna 2005, ako aj závery uvedené v uznesení krajského súdu, sp. zn. 6 To 140/2005 z 31. júla 2006, že skutky v bodoch 2/ a 3/ obžaloby Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves číslo 2 Pv 221/02, ako čiastkové skutky pokračovacieho trestného činu sprenevery v závislosti na potrebe ich inej právnej kvalifikácie (nie ako žalovaný trestný čin sprenevery podľa § 248 Tr. zák., ale ako trestný čin podvodu podľa § 250 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006) bolo potrebné vypustiť, pretože nastala zmena skutkového deja v dôsledku ktorej by nebola zachovaná totožnosť skutkov, hodnotí dovolací súd ako nesprávne.

Základom celého trestného konania, predmetom trestného stíhania obvineného a procesu dokazovania je skutok, ktorý však trestný poriadok bližšie explicitne nedefinuje a neuvádza výslovne ani to, čo sa chápe pod pojmom totožnosti skutku a rovnako ani trestný zákon o tom nič neuvádza. Vymedzenie pojmu skutku je teda vecou teórie práva hmotného a procesného a súdnej praxe. Čo tvorí skutok v konkrétnej prejednávanej veci a kedy je totožnosť skutku zachovaná, je treba skúmať vždy podľa individuálnych okolností každej konkrétnej trestnej veci.

Podstata skutku je určovaná účasťou obvineného na určitej udalosti popísanej v obžalobnom návrhu, z ktorej vzišiel škodlivý následok. Totožnosť (podstata) skutku je teda zachovaná, ak je zachovaná totožnosť konania alebo následku aspoň čiastočne. V danej súvislosti treba pripomenúť, že ustanovenie § 220 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, pritom nebráni súdu aby prípadne prihliadal k tým zmenám skutkového deja uvedeného v obžalobe, ku ktorým došlo pri prejednávaní veci na hlavnom pojednávaní, a ktoré nemenia totožnosť skutku.

Predmetom útoku, pokiaľ je ním vec ako v danom prípade, je materiálnym objektom jednotlivého, konkrétneho spoločenského vzťahu a umožňuje identifikovať tento vzťah (objekt konkrétneho trestného činu). Ak sa síce konanie páchatela zmenilo, ale porušuje ten istý konkrétny spoločenský vzťah, aj keď prípadne iným spôsobom, je zachovaná totožnosť následku (porušenie toho istého jednotlivého záujmu, spoločenského vzťahu identifikovateľného toho istého predmetu útoku), a teda je zachovaná aj totožnosť skutku. Preto ak sa na základe výsledkov dokazovania zistí na hlavnom pojednávaní, že obvinený M. J. po uzavretí fiktívnych

kúpnych zmlúv a následne leasingovej zmluvy predmetné návesy leasingovej spoločnosti nikdy neodovzdal, pretože tieto nemal, bez toho aby sa zmenil následok, to je porušenie toho istého jednotlivého spoločenského vzťahu, v takom prípade je totožnosť skutku zachovaná.

Všeobecne tiež platí, že pod pojmom skutok Trestný poriadok chápe súhrn popísaných skutkových okolností a nie ich právne posúdenie, pretože v zmysle § 220 ods. 3 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, súd môže žalovaný skutok kvalifikovať odchyľne od obžaloby.

V predmetnej veci postupom okresného súdu, keď čiastkové skutky v bodoch 2/ a 3/ obžaloby právne kvalifikované ako pokračovací trestný čin sprenevery vypustil, došlo nepochybne k porušeniu zákona v prospech obvineného, a preto z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. uvádzaným generálnym prokurátorom Slovenskej republiky a rozsudkom vyslovil porušenie zákona v prospech obvineného M. J. uznesením Krajského súdu v Košiciach z 31. júla 2006, sp. zn. 6 To 140/2005 v ustanoveniach § 220 ods. 1 a § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006.

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 31. júla 2006, sp. zn. 6 To 140/2005, rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves z 24. júna 2005, sp. zn. 5 T 264/2002, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce preto dovolací súd zrušil a okresného súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prorokoval a rozhodol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 12. marca 2008

**JUDr. Jozef K a n d e r a, v.r.
predseda senátu**

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: